

gøres færdig straks. Det er nemlig saaledes, at Gyldenløvesgades Station vil komme til at ligge ganske overordentlig bekvemt for en stor Del af de rejsende, der skal til Forretninger eller Hoteller ved Raadhushuset og hele dette store Kvarter, og paa den anden Side vil den ogsaa, om end kun i ringe Grad, kunne hjælpe noget paa de uheldige Forhold, der er opstaaet for Frederiksberg, ved at Stationen paa Frederiksberg er faldet bort. Fra Gyldenløvesgades Station er der nemlig kun forholdsvis kort Vej ad Aaboulevarden til en Del af Frederiksberg Kommune, hvor der dog er en stor Befolkning, som meget lettere vil kunne benytte denne Station, end hvis de først skal køre ned til Reventlowgade, hvad der vil forlænge Vejen ikke saa lidt. Men dertil kommer, at som før nævnt kan Trafikken paa Københavns Personbanegaard ventes at blive saa betydelig, naar baade Klampenborg-, Holte- og Lyngby-Togene skal føres ind der, at den maaske ikke kan magte den paa de store Trafikdage. Det vilde derfor vist ogsaa være særdeles betimeligt, om der ved Gyldenløvesgade blev tilvejebragt et Omløbsspor, saaledes at ikke alle Tog fra Nærtrafikken behøvede at føres helt ind til Personbanegaarden, men nogle efter at være gaaet ind til Gyldenløvesgade straks kunde føres ud paa de udgaaende Spor igen, saaledes at man derved maaske kunde undgaa at belemre Personbanegaardens Spor mere end nødvendigt, idet de rejsende saa kan stige af og paa ved Gyldenløvesgades Station.

Idet jeg gentager min anbefaling af det stillede Ændringsforslag, vil jeg derfor ogsaa anbefale, at den Tanke nærmere overvejes, om det ikke vilde være mest tidsvarende nu med det samme, da Boulevard-Baneanlægget gøres færdigt, ogsaa at gøre Stationen ved Gyldenløvesgade færdig, saaledes at den kan tages i Brug den Dag, Trafikken bliver for stor for Hovedbanegaarden.

Godskesen: I Tilslutning til de Udtalelser, der allerede er faldet fra den ærede Ordfører, ønsker jeg at sige et Par Ord om de frederiksbergske Jernbaneforhold. Som ærede Medlemmer vil vide, var den oprindelige Plan for Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold udarbejdet saaledes, at Frederiksberg blev meget gunstigt stillet med Hensyn til Stationer. Men saaledes som Loven af 1904 blev vedtaget, strøg man den saakaldte ydre Godsbanelinie, og Resultatet deraf blev, at Frederiksberg ikke blot ikke opnaaede noget ved

Nyordningen, men endog mistede den Station, som Kommunen havde haft i over 50 Aar. Det var et Resultat, der uden al Tvivl maatte siges at være overordentlig haardt mod Frederiksberg, som jo dog er en Kommune paa henimod 100,000 Indbyggere. Man havde ogsaa i 1904 Forneemmelsen af, at der var sket Frederiksberg en Uret, og som en Trøst indførte man derfor i Loven en Bestemmelse om, at Nedlæggelsen af Frederiksberg og Nørrebro Stationer ikke maatte ske paa en saadan Maade, at man derved udelukkede en fremtidig Personforbindelse fra Frederiksberg, hvorved man tænkte sig en Forbindelse over Nørrebro til Hellerup. Det viste sig imidlertid, at det var en noget mager Trøst, Frederiksberg saaledes havde faaet. Bestemmelsen stod paa Papiret i en halv Snes Aar, og da det Lovforslag, vi nu behandler, først blev behandlet i Folketinget, saa skete det endog saaledes, at der ikke blev Tale om nogen Forbindelse med Frederiksberg. Det hedder endog i Lovforslagets Motiver, at man har maattet bortse fra den i 1904 aabnede Mulighed for at skaffe en Forbindelse med Frederiksberg. I Folketinget blev Frederiksbergs Interesser ganske vist forfægtet med stor Varme og Energi af forskellige ærede Medlemmer. Det viste sig imidlertid umuligt for disse Medlemmer at opnaa et positivt Resultat, de maatte nøjes med en velvillig Udtalelse i Betænkningen, hvor det siges, at de Nyanlæg, som nu skulde finde Sted ved Nørrebro Station, ikke maa ske paa en saadan Maade, at man derved udelukker Forbindelsen med Frederiksberg. Det er klart, at dette kunde ikke være tilfredsstillende for Frederiksberg. Der var jo ogsaa noget ominøst i, at man nu atter valgte de samme Udtryk, som stod i Loven af 1904, og som der viste sig at være saa lidt værdifulde. Da saa Loven kom op i dette høje Ting, maatte mine Bestræbelser selvfølgelig rette sig paa at naa noget videre. Helst havde jeg ønsket at naa et positivt Resultat for Frederiksberg, et Resultat, som i hvert Fald kunde give Kommunen Vederlag for det, den mistede i 1904. Og jeg maa med største Tak erkende, at jeg har fundet den velvilligste Forstaaelse saavel hos mine Kolleger i Udvalget som ogsaa hos Ministeren. Den højtærede Minister har givet sin Sympati et praktisk Udslag, idet han, som den ærede Ordfører udtalte, har nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Da Resultaterne af Kommissionens Arbejde ikke foreligger officielt, er jeg udelukket fra nærmere at tale om, hvad der her kunde blive